

„Lõikus on walmis“

„Lõikusetänu Lieht“

Cerwist kehale ja õnnistust waimule.

„Minge kõige maailma ja kuulutage armuõpetust“

üles meie Õnnistegija elades sijn maapää. Meie usume kindlasti et käsf, paganatele ewangeliumi kuulutada, fa täna veel meile kui kristlastele täesti kohustaw on. Õga inimene, fellele Jumal eesõiguse kinfirud, kas kristliku rahwa wööjuna üteslašwada wöi hiljem ewangelijunit kuulda ja vastu wöötta, on seega enda waimliselt pimedate laaswendade — paganate — wölskuks saanud Jumala ees, nagu seda Paulus tunnistab. Waata: Rom. 1, 14.

„Lõikufetänu Lehe“

eesmäärk on näidata, kui kaugelte paganate setka ja mille määral rõõmusõnum Kristustest ja tema tulewafest riigist on joudnud ja wõimaldada selle „Löikusetänu Lehe“ wähljaandjale missiooniseltsile wahendid foguda, miska sel rasket ajal ülewelniimetatud ülesannet paganamaadel täita.

Need, kellele see missjonileht laialisaltajate poolt fätieluafse, wöiwad kindlad olla, et föid anded ustawalt missjonikekkassale edasi antakse.

Adwent-misjoni keskkorraldus saatis möödunud 24 aasta jooksul 2433 missionääri välja.

Nendest saadeti viimase 11. aasta jooksul 1476 misjonäri välja.

Mõödunud aastal saadeti 141 misjonäari välja. Oktobiiri kuul 1924 a. otsustas misjoninõukogu oma sügeesel istangul, kus foos olid esitajad Hiinast, Indiast, Läti ja mujalt, nende tungiwate palwete pääle 1925 aastal väljasaata

134 uut misjonäri

pöldudele, kuńt äärmiiselt tungiwad palwed koštawad.

Aldwent-misjoni fesfforralduje läbi jutluštatafje ewangelijumit 220 feeles ja laotatafje wälja firjandust 114 feeles.

S. P. Adwentistide missionitoö piirkond

Aldwent-töde kuulutataks 116 maal ja saarel, mille maaalal üle 1,789,878,000 inimese elawad, mis järgmisel on:

Afrikuas: Egiptuās, Aljerijas, Vajutomaal, Belgia-Kongos, Petschuana maal, Briti-Jūdaafrikas, Eritreas, Kūldikaldas, Kenja-Koloniis, Mūritiūs, Nigēriās, Nyassamaal, Sierras, Lennes, Rhodesias.

Aastas: Armeenias, Birmas, Ceylonis, Hiinas (15 maajooš), Indias, Jaapanis, Koreas, Persias, Siamis, Siberis, Syrias, Transkaufaasias, Turkenstanis Türgimaal, Ühendatud Malairiifides.

Austraal-Asias: Austraalias, Uus Meremaal.

Euroopas: Belgias, Bulgarias, Daanimaal, Sakjamaal, Eestimaal, Lätiis, Leedus, Soomes, Prantsusmaal, Kreeka maal, Suur-Brittannias, Hollandis, Irimaal, Islandis, Norras, Poolas, Portugaalias, Rumeenias, Rootsis, Schweizis, Hispanias, Léinaslaawias, Tscheches-Slowakstas, Ungrias.

Põhja-Ameerikas: Alaskas, Canadas, Ahdendatud riikides. **Saartel:** Briti-Uus Guineal, Briti-Põhjaborneo saartel, Coati, Tidchi, Sopruse ja Seltsekonna saartel, Hawaii, Jawa, Lord Howe saartel, Markeja saartel, Utel Hebrididel, Niues, Norfolk saartel, Philippini, Pitcairn, Salomo ja Samoa saartel, Straits Settlements, Sumatra.

Lõuna Amerikas: Argentiinias, Boliviias, Brasiliias, Chiles, Columbias, Ecuadoris, Paraguayz, Perus, Uruguayz, Venezuelaš.

Indias, Nefkameerikas ja n. e. Bahamias, Bermudas, Briti-Gianas, Briti-Honduras, Guadaloupes, Guatemaalias, Haitis, Jamaikas, Neitsi jaartel, Kostarikas, Kubas, Merikos, Nikaraguas, Panamas, Portorikos, Salvadoris, Santo-Domingos, Spania-Honduras, Trinidadis.

Lõiki ja sefanni Lektf

Maailmamissioni märgi all

Wäikest algusest kaugeleolewas maakeses kõige wõimjama väljaarenduseni terves mailmas! — nii kolas juba Israeli Messia, juure Õpetaja hüüdsõna. See, kellel ei olnud paika, kuhu oma pea wõiks panna, kogus 12 apostlit ja 70 jüngrid põlatud Sealilea alumisest fiktidest enda ümber ja käskis neil minna kõige maailma kuulutama armuõpetust kõigile loodolewustele. Tema kui kõigi õpetajate Õpetaja pildistas aga ka üleilmist edu imelistes mõistukönedes: mõne koti nisuivadest kõige rikaslikuma lõikuseni, kõige wääjsemast sinepiiwakest puutaolise tüvini, piisukest haputaigna osakest mis hulga jahude hulka ära kaob, terve massi kõige kangemaks läbihapenduseks. Matt. 13. Juba ühe inimea mõõdudes wõis

juur paganatemissionäär teatada, et ewangelium olevat välja läinud „kõige maailma ja kannab wilja”; ja et tema ihe kõik maad Jerusalemmast Iliuriani sellega täitnud, kuhu hiljem veel Rooma linn ise juure tulि. Kol. 1, 6; Room 10, 18; 15, 19.

Esimene armastuse fülmenedes ja õndsa adventlootuse kadudes suri ka töeline, ewangeesiline, missioniivaim mitmeeks aastaajaks. Siiski jäi kõikide prohvetite prohveti töötus, et veel maailma lõpu eel armuõpetus riigist kõigile rahvastele peab kuulutatud saama. Võpuaeg pidi, hoolimata paljude armastuse fülmataks jäätumisest ja kasvavast ülekohtust, siiski maailmamissioni märgis seisma ja otse maailmamission pidi lähenewa Kristuse tuleku mõõduandev märf

„Nemad käisid tema järel“.

Kristus kogus oma jüngrid ja käskis neid kõike maailma minna ewangeliumi kuulutama.

Graf Zinzendorf.

olema. Matt. 24, 14. Kõige kindlamini seletas Jeesus: „Kõige rahvale peab enne armuõpetust kuulutatama”. Mark. 13, 10.

Jumalik „peab” varjas endas ka jumaliku sõudu tegutsemiseks ja teostamiseks, niipea kui teda õeti tuntakse ja usus haaratatakse ning kasutatakse.

Jumala ettenägewuses pidi otse Põhja-Ameerika auliseks uudisomaaks saama „kus näeme õitsema liilijaid milliste lõhn paganate hulgas lewineb”.

See võimas, vähestest elanikkudega maa-alal sai marjupaigaks enamasti protestantlikele võgenikkale, kes kõigist Euroopa osadeist oma uju päraast ära aeti ja endaga haputaigna osakese ühes töid, misjuguine tegewuseta maailmamassi

Prälat Bengel.

veel otsa eel käärima pidi panema. Uuslikkude pietistide poolt tagaigatsetud „Wiladelwiat” tahsis Penn ellu kutsuda, määrates oma asundust „Kõikide rahvaste heade ja rõhutute koduks”. Tuba kolme aasta pärast oli Wiladelwia juurem kui New-York 50 aasta pärast. 40 Elia jüngrit, täidetud õndsa lootusega, et nende Õnnistegija varsti tuleb, ajutaisid 1697 a. oma wennaškodu Saksa asunduses Germantown'is. Tuba warem Inglismaalt Rhode saarele asunud sabbatistid astusid nendega lähedasse ühenodusse ja lajid nende juures trüffida. Veel tulid sinna 1697 kolm Rootsi õpetajat, missatest Aluren varsti Elia jüngritega adventloodust ja hingamisepäeva pühitsemist jagas. Mis-

sionivaimust hingestatuna kuulutas ta indiaanlastele röömitat sõnumit otse sel kohal, kus 30 aastat hiljem sabbatistideasundus „Elvata” õitsengule töüs. Uhe Berleburgi piibli läbi ülesõhutatuna trüffis Christoph Sauer ühe saksaelse piibliväljaande Germantown'is palju aastaid enne seda kui ingliseelne piibliväljaanne Põhja-Ameerikas ilmus kõige väärtslikuma parandusena uue kodumaa jaoks.

Euroopa pietistideringides aga tarvitati Issand Bengelit ja waga Zinzendorf'i äratatena ja haputaignana. Prälaat Bengel oma prohvetliku andega aetas õndsa adventlooduse jälle kütulajalale ja krahw Zinzendorf, Kristuse armastusest aetuna, paganatemissioni. Zinzen-

S. P. Adw. Euroopa diwisiooni kirjastuse konverentsi saadikud Bernis.

dorf toonitas aga ka käskude pidamist elava uju viljana ja saatis mööda Uue Isma Petlemas väärtsilifud hingamispäevad oma wendadega.

Inglismaal aga käsitas endine saapaparaandaja ja baptistijutlustaja Carey veel 1786 füsimust: „Kas mitte apostlitele antud käsku, kõifi rahwaid kõiges maailmas õpetada, ka miele kohustavaks ei tuleks lugeda kuna temale ometi suur töötus „järgneb“. Wiletsa märatsejana puhkusele määratuna, andis ta wälja mõjurikka kirjatöö, missugusele 1792 a., lihts tema ilmakuulsa jutlusele Ref. 54, 2 ja edasi üle, esimese uueaja missioonifeltsi ajutamine järgnes „Oota suuri asju Jumalalt ja mõta ette suuri asju tema jaoks“ oli üürid evangeeliliste usklikkude hüüdsöna. Wäikest algusest, viisukest sinepiilvakesest arenes wälja

ka paljudele sadadele Gesti keelt rääkiivale usklikkudele makhab see Õnnistegija käss. Ka nende pold on maailm, ja nende südametes liigutab end tung enda kohustusi ustavalt täita ja enda kaastöö eesõigust suure missioniülesande teostamisel täiel mõõdul kasutada. Kurbust ja valu täitis missioniringisid kui ligikaudu tuhat käsfjalga pidid enda õnnistatud töö paganlikkudes maades maha jäätma ja enda kodumaale tagasi tulema. Alga jumalik tõttus jäi, kuigi rahast puudus tuli. Imelikult on Jeesand aidanud, temale üksinda olgu au ja kiitus. Wanad maaalad avanevad uesti, mied tulevad juure ja rõõmsalt ruttab noorsugu missioonikoolidesse, et end suure töö jaoks ette valmistada. Riffalikult woolmad anded, fest teatafse, et kõik raha, suure missioniülesande teostamiseks taewalikkudesse väätustesse paigu-

Hafrika ootab!

Rodeefias ja Kongomaal elavad miljonid pärismaalased, kes veel midagi evangeeliumist ei ole kuulnud. Kui kurb on see ometi, et ühe inimea mõõduides Livingstoni ajast, ajast, mil Afrika evageeliumi jaoks avati, seal veel miljonid elavad, kes Õnnistegijast midagi ei ole kuulnud! Neogi wana pärismaalane, nimega Temba Temba, mäletas veel dr. Livingstone't, kes tema isa küla külastas, kui tema — Temba Temba — veel väike poiskene oli.

Tema jutustas minule, et doktor tema isale üht raamatut näidanud, mida tema ütelnud olevat ühe kirja Jumalalt. Nemad palunud dr. Livingstonet nende juure jäädva ja neile seda raamatut õpetada; doktor vastanud aga selle peale, et tema seda ei võitvat, fest ta pidavat, edasi põhja pool minema. Tema lubanud aga

neile kindlasti peale oma tagasimineku oma kodumaale kõdagi läkitada, kes nende juure jäab ja neile tõelist Jumalat künlutab.

„Oma lapsseast saadik“, ütles Temba Temba, olin mina alati tähele pannud, kas õpetaja tuleb. Wahapeal olen ma wanaks jaanud; minu lapsed, lastelapsed ja lastelastelapsed on suureks kasvanud, ja nüüd lõppude lõpuks, peale seda kui ma pimedaks jäin ja raamatut enam näha ei saa, tuled sina sellega minu juure. Miks oled sa nii kaua oodanud? Dr. Livingston on meile seda raamatut lubanud, kui mina veel väikene poiskene olin. Nüüd olen ma liiga wana ja ei wõi seda mitte enam näha. Nüüd wõid sina seda minu lastelastele õpetada. Temba Tembare on ta liiga hilja tulnud? Miks pärast? W. H. Anderson.

ühe aastasaja festivisel jälle tugev puu, nii et, nagu Warnack toonitas, kristlik maailm tänapäev nagu veel künagi enne maailmamissioni märgi all seisab.

Kuid Jeesand on veel suuremat ette näinud. Ewangelilisele kristlikele ilmale peab otse maailmamission õndsa adwendlootuse ja selle peatse tödenemise mõõduandivaks märgiks saama. Ilm. 14, 6—12 järele saab igavest evangeliumit kõigile maailma rahvastele külutatama uskliku adwendrahwa poolt, kes Kristuse jõu läbi Jumala käskudes käib. Kristuse armastusest aetuna saab tema kõige liikuvam, tegewam, ohvirirõõmjam ja elavam missioonirahwas olema. Käesolev loikustänunummer annab sellest jälle selget tunnistust..

tatuna, oma täie väärtsuse alal hoiaab, mitte üksnes ajaliku waid ka igaüvere tasu toob.

Ka Adwent-missioniühing on raskeste kogemuste järele jälle uutele poldudele ajunud. Meie missioonäärid on tänapäev tegevuses Abessiinia südames, Hollandi-Indias, Hiinas, Japanis ja Koreas, Turkestanis, Persias aga ka Balkanirüürides ja Lõuna-Euroopas. Tuli jälle uesti alata, on ka iga algus raske, siiski tulevad juba rõõmuistavad teated heade tagajärgede üle. Virgalt pannakse seemneivva maapinda; juba walmineb wili sün ja seal, ja haputaigen näitab oma jõudu läbi hapendades. Kui Jumal tahab süs külastab selle artilli kirjutoaja varsti missioninõukogu kutsel Siberit,

Artikli lõpp 6-dal lk.

Idaaafrika neeger.

näär ei olnud fäinud. Pärast lõunat kutsusin pealiku enda juure ja läksime seltsis pea-ebajumala juure. Paljud järgisid. Meie istusinie tema ette maha. Siis tekkis järgmine kõnelus: „Kas see on teie küla peajumal?” küsitin mina pealikult.

„Ja, see ta on”.

„Kas sa tahad mulle öelda, mis tema juba tunagi sinule ja su rahvale on rääkinud?”

Sellele järgnes üldne nõupidamine.

„Tema ei saa mitte rääkida, tea- tab minule pealik nende nõupidamise saadusena.

„Mis ta siis suudab?” küsitin mina seepeale.

„Teistkordne nõupidamine.

„Meil ei ole teada, et tema tunagi midagi oleks teinud”, üt- leb nüüd pealik.

„Mis austate teie teda siis sün?” küsitin edasi.

„Meie palume haiguse juhtumis- tel arstirohtu ja sõjaaeigel jõudu te- malt”, saan was- tuseks.

Hafrika appihüuded

Mooramaa sirutab täna oma käed Jumala poole välja. Hiljuti oli minul eesõigus üht hingamise- pääwa kusagil sinires külas mööda saata, kus samuti nagu terves sealsees maakonnas veel tunagi ükski missio-

„Sooh, feda on ta siis juba terwfs teinud?” (Halle lauase nõupidamise järele): „Meie ei tea fedagi, feda ta juba terwfs oleks teinud”.

„Mis tulu annab teile siis teie Jumal?

„Seda meie isegi ei tea. Meie palume teda, seit oleme seda harjunud tegema”.

Nüüd jutustasin mina neile elavast Jumalast, kes on loonud mailma, päikese, tuu, tähed ja kõik inimesed, ja Kristusest, kes meie eest elas ja suri. Seepeale näitasin neile Jumala raamatut, Pübelt.

Õhtul tuli pealik oma inimestega meie juure laagrisse. Tema ütles: „Meie oleme Teie sõnad hoolega läbi kaalunud; meie tahaksime enda wäärijumalad hävitada ja elava Jumala kummardajaaks saada. Kuidas aga peame kum- mardama Jumalat, feda meie ei tunne? Kui teie meile ühe õpetaja läkitate, kes meile tema teed õpetab, siis tahame rõõmuga teda teenida”.

See läbielu ei seisja mitte üksindc.. Tuhandedes külades on töeline Jumal veel tundmata. Missionäär T. M. French kirjutab meile Elizabethville'st Kongos:

See wõib kõlada uskumatult, kuid siiski on see töde: Täna veel meie aškeldusrikkal mis-

Ristimisele ettevalmistatajad Njasfamaal (Idaaafrika).

šionitegewusajal wõidakse Ida-Kongos 40 päeva otšani reisida ilma ühtain samat missioonijaama kohtamata ehk ka ainult ü h t kriiflast eest leidmata. Selle artilli kirjutaja on missioonäär Boger'iga päewade kaupa seal reisinud, minnes läbi arivurikaste füladé, aga ei olnud pärismaalased kõige wähematki kuulnud missioonäridest. Ei ükski walguisekir tungi läbi nende paganlike pilkafest pimedusest. Nemad on hingel waakumas imehaiguses, pidalitöbes ja teistes hirmjates haigustes, ilma ühegi lootuseta tuleva igavese elu peale. Siiski liigutab Jumala Waim ka nende halastusvääriiliste inimeste südameid. Ka nemad igatsevad ewangeliumi walgust, millisele meie — teades wõi teadmata — äraräckunata palju wõlgneme. Kui laua tahame neid veel meie peale oodata lasta?

Rahelha neegri pealikut Idakogost paluwad missioonääre saata.

Las. Mineival nädalal oli rawitsjate arv ühegi üle folmetünni igal päeval. Töö Kanve's julgustab meid. Wiimaselt reisult Diocane'sse töime ühe pealiku haigemaja waatamiseks kaasa.

Lühikest aega enne seda olid folni Bushman'i Lahuthath'ist 450 km kaugel Kalahari-kõrbes, rawitsusele tulnud. Peale parandamist tagasi minnes andsime neile kaasa Uue

Testamendi ja traktaate Sechuanana seeles. Nii tulib peaegu iga päev pärismaalaji ikka uutest kohtadest. See ristlik töö

Betshuaanimaal paneb kahatlemata hea aluse ewangeliumi kuulutusele. Siiski wajame veel palju tööli. Ka peab meie wäikene haigemaja raskuuste-ga wõitlema, kui

Haiged meie rawitsusasutuse ees Briti-Idaafrikas.

Meie ewangelistid, arstid ja õpetajad lähevad nii ruttu kui wõiwad eluvalgusega nisu-gustesse maadesse. Siiski saadaival olevad tööjoud ja wahendid ei lõo kaugelki mitte ette. Meie arstlik missioonäär Kanve's Betshuaanimaal, Dr. Arthur Sretschmar, kirutas hiljuti:

„Meie uues haigemajas Betshuaanimaal rawitsime meie mõnikord üle saja haige näda-

temal tarviliselt raha saadaval pole. Meie usume aga, et ka praegustel oludel kõik wäljaminekud selleks täiesti õigustatud on“.

Meie palume nüüd nende riadade austatud lugejaid ka seda tööd toetada, kust ta on seda väär.

W. H. Branson, Kapplinnas, Afrikas.

Missionimed indiaanlaste keskel

Aga kus patt on suuremaks saanud, seal on arm palju rohkem olmid." Rom. 5,20. See ewangeeliumisõna räägi binimestest, kes on halvas, isegi kõige halvemast seisukorras. See eeldab, kui miski muu aži paganate kombevästast, kirglist, patuga loormatud ja rikkiläinud elu ümber muuta ei suuda, tingimata ažjaolu, et kristlikud missioonärid on välja läinud, pagulikku pimedusesse, mis on pimedam kui kõige vilkajem öö, Teeju se Kristuse ewangeliumi walgust ja lootust viima.

Meie kultuur põhjeneb riistiusule; nii siis ei vodi meie Kristuseta kultiiveerida. Seepärast on kaasvatussolud kristlike maades kõige rohkem välja arenenud; piibel ajab ära pimeduse, mitte walgu. Piiblita ei ole kaasvatussel kindlat alust. Seega on selge, et pimedaid paganlike maid saab kultiiveerida ainult, istutades seal ewangeeliumit paganate südametesesse. Nende kombelise muutmisega ja maimuliku uuenduse teel pannaks alus kultuurile ja komblusele.

Kristlik mission teeb imet. Ewangeelium toob vägivallata, ainult armastava teenistuse

Artikli lõpp 3-dalt lk.

Hiinat, Japanit-Koreaga, Wilippiinid ja Hollandi-Indiat, et seal senni saavutatud tulemuste põhjal fogemuksi koguda ja uusi põldusid edaspidiste Euroopast tulevate käskjalgade jaoks kindlustada. Tösiasi aga on ja jääb: Kristlik ilm seisab mitte üksnes mailmamissioni märgi all vaid mailmamission ise on juba sadade tuhandete usklikutele märgiks, et varsti lõikuse õssand oma aulise palgaga tuleb, kelle ülesandel lõikajad välja on läinud ja anded woolawad ja kelle rõõmuks võidetud hingede arv kõiges maailmas alaliselt kaasvab.

L. R. C.

kange möju läbi, inimesed uhole Jumalasse, ümber muutes nende elu nii, et see, patust wabanedes, vastab kristliku ilmawaate ja elumõiste nõuetele, teonedes tema heategelistes piirides. Kristlikkude missioonäride püüete tagajärgede jaoks on olemas ainult üks seletus, et arm patti parandav arstirohi on. Need on täna poolteist aasta-

sada festnud Kristliku missioni mõodudes vastuseks tema vastaste ja põlgajate püüetele tema teeneid alavärtustada ja temalt igaasugust olemašoligust rõowida. Enda tuliduses Jumala jaoks püüivalad ka selle lõikusetänunumbri läbi kirjeldatu missiooni esitajad minna põldudele, mis neile kõlluses raskeid ülesandeid pakuvad et neile meie Õnnistegija Teeju se Kristuse üliwäga rikkaid õnnistusi jagada.

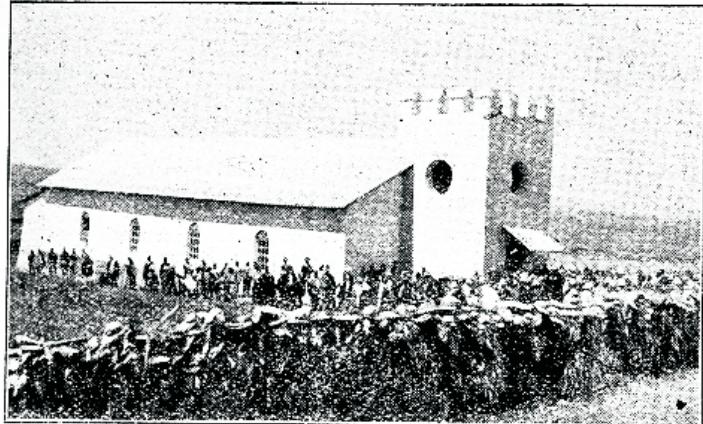
Mida Kristuse arm Inka-indiaanlaste bulgas teostanud.

Mõne aasta eest algasime Inka-indiaanlaste bulgas kõrgetes Peru Andides, Lõuna-Ameerikas, missjonitööd. Indiaanlasted olid seal nii vord wiletsas seisukorras, et nemad eriti abi wajasid. Juba paganatenena olid nad jälkide kirgede abitud ohvrid; kui siis südameta ja rikitud kombetega walged nende isandateks said, fatusid nad rohkemateesse ja halvematesse pattudesse.

Meie missioonäride tulek tähendas nendele indiaanlastele uue aja algust. Kuigi nende vastuvõtt missioonisse oli seotud tingimustega, nagu täielik hoidumine joovastawaist jookidest, täielik loobumine kofaiunitarvitamisest ja kaine elutwiis, missugust maremini kahjuks ainult liiga harva nende juures leida oli, otustasid siiski paljud Jumala lapse kombe-puhast elu elama hakata. Nende edu viisist ja suuruhest võib saada ettekujutuse, lugedes alljärgnevast aruannet, missuguse nende riadade kirjutaja hiljuti ühelt sealsetelt missioonäridelt saanud:

Inka indiakaasased. Maine kangaastelgede taga.

Inka indijaanlaste uus kirik Blaterijas.

„Wenna Schiverin'il, ühe meie missioni jaama eestseisjal, on tänavu 1200 pärismaalast tema ristimise klassis. Nii paljuid ei suutnud ta ühe korraga õpetada; siis ristisime kõigepealt 522, trööstides teisi ristmisega järgmisel aastal. Kui enam juuretulejaid ei leidu, siis tuleb missjonäär Schiverin'il esialgu hoolitsema 1600 ristitud liigete kui ka üle 600 ristimisele walmistajate hingeliste wajaduste eest. Vaewalt suudab tema üksinda seda tööd wallutada, isegi kui temal muud midagi taha ei oleks. Temal on aga peale seda 12 kooli üle waadata ja igasuguste väifeste tööde kõrval oma arstlist tegevust toimida.

Varo's, ühes teises jaamas, ristisime läinud aastal üle 600. Sel nädalal reisin jälle sinna uusi ristima. Selle missioni juhataja teadete järele peavad 600 ristimiseks walmis olema. Nendeja tõuseb missiонikoguduse liigete arv 1200 peale. Oleks meil tarvilik arv ini-messi ja wahendiji, siis peaksite need faks jaama jaotama. Peale Varomissioni 600, kes nüüd ristiniist ootavad, olen seni tänavu 1073 ristinud. Weel kuna ei ole meil sel pöllul nii palju ristimisi ühel aastal olnud.

Aga see otsus piibliliku ustu jaoks ei jäää läbikatsumisteta ristitutele. Sama missiонäär kirjeldab edasi kui

raskesti need inimesed taga kiusatud saavavad:

„Möödunud nädalal heideti mõningad meie ristimisele walmistajaist wangikotta, kus nad sõrmepidi lakkे riputati, aga nemad ei salamud usku mitte. Õfs nende surmati foguni ära. Siiski lähevad nad edasi.“

Mis möjutab neid selleks? Ei misski muu kui ewangeeliumi fundi vutse.

Quechua indiaanlaste paluwad missiонäär.

Meie missiонitöö Quechua indiaanlaste hulgas Boliviwas ja Perus on võrdlemisi noor. Esimesed nende hulgast ristisime Condoreuhho's. Nüüd on meie ristitud Quechua indiaanlaste arv 300 ni kasvanud. Missiонäär G. E. Mann Punost, Peru, kirjutab meile nende üle järgmisi:

„Need indiaanlaste on ühe hoone kooli- ja koosolekute otstarbeteks kui ka maja sellele kuuluvate õpetaja jaoks üles ehitavad. Nende edaspidine mure on nende kuulutaja ja korter tema jaoks. Nii ehitasid nad ühe suure maja kahe toaga kuhu isegi afnad sisse tegid, missjungud on midagi väga ebaharilikku pärismaalaste majadel.

Oles selle kõik walmistanud, tulid nende juhtivad mehed meie peajaama juure, mis suure osu nende umbes 160 km kaugusel, et mõnda kuulutajat ära viia. Nemad pidid aga tühjalt jälle kogu tagasi pöörama ja enda

Missiонäär Stahl rawitseb Campa-Indiaanlasti.

rahvale nii hästi kui wõisid selgitama, miks ühtegi kuulutajat seal ei olnud. Siiski tulid nad varsti tagasi, paludes sel korral pärismaa-lasest kuulutajat. Jällegi pidime nad ilma tagasi saatma, sest et meil ühtegi kuulutajat ega ka raha tema ülespidamiseks ei olnud.

Sellest ajast on juba üks aasta möödunud. Maja seisab ikka veel tühjana. Nemad ei luba aga fellegil senna sisse kolida, sest et see nende kuulutajale on ehitatud. Loodetavasti on meil varsti niipalju raha, et wõime waštata nende palvele, saates neile soovitud missjonärid.

Missionäär F. A. Stahl kirjutab Chanchamaho'st meie missioni imetspandavate tagajärge üle seal elavate indiaanlaste hulgast kui fa-

Salomonisaarte elanikkele antakse öpetust haigerawitsemises.

Ühest koolist metsikute indiaanlaste juures:

„Alemise Amatsooni“ jõe määratu laialdases maastikus West-Perus elab palju tuhandeid metsikuid indiaanlast. Nemad ei tegi midagi töölikust Jumalaist wõi armastavast Õnnistegijast. Siiski on juba näha olnud, et ka nendest metslastest saavad inimperie kasulikud liikmed, kui

neil selleks juhus antakse, viies neid kristliku ümbruse mõju alla ja hoolitsetes selle eest, et nad tarvilikuks välti saavad. Meie missioni ja kooli sisseeadmisest saadik nende hulgast on sajad loobunud enda endisest elust, üheist kirglifkuse, targuse ja tapmiise elust. Üks imetspandav muudatus on ajet leidnud.

Meie sealsest koolil on üks tähtis ülesanne teostada. Kakskümmendkaks noort inimest mettiku Campa suguvõast saavad täna meie juures öpetust. Wähemä kui kahe aastaga on enam jagu nendest Hispaania keelt lugema ja kirjutama üpp-

pinud. Kui leiduks tarvilist tööjuhi, wõits siia isegi kergesti kaksada üpilast mahutada. Need omadused varstigi oskust enda rahva hulgast töötamiseks ja tooksid paljuid Kristuse juure.

Kes meie missjonäride ülaltoodud arvande läbi näeb end selle eest tänuile mõjutatud olevat „mis suuri tähti ja imetegujid Jumal paganate sead nende läbi on teinud“ (Ap. 1. 15,12.), seda palunie neid nende imede suurendamiseks nende töös toetada.

C. R. Meyers.

Misfugused juhtnöörid usuwabaduse põhialuseks on

Kristliku usu alustaja on inimese südametumistuse wabaks kuulutanud ja teinud ning tema tahtmine on, et ei ükski inimene ega ühiskond seda välgi ei peaks orjastama.

Jumal tahab et usulisel alal ainsama tõukejõuna armastus inimest Jumala poole peaks mõjutama. Kristus on oma riigi armastuse alusel ajutanud.

Tema püütab nii meestele kui naistele Jumala Waimu läbi tema käskujid südamesse kirjutada, selleasemel et neid käsuandjate läbi täsuraamatutesse kirjutada lasta.

Kristuse õpetusi ja juhatusi peab usu ja ei mitte wägivalla läbi, wabatahtliselt ja mitte sunduslikult wästuviõetama.

Kristus oli Väralunastaja ja mitte päalekae-

baja. Tema alustas kristliku usu sihemise tungi aga mitte seadusewõimu päälle. Kristus ei ole mõõga läbi seadust teinud, ega end ka Cäsari valitshusega ühendanud.

Teda ei wõida sellepäraast ka mõõga läbi äratööta ja politseilised wõimud ei wõi tema riigi tulekut takistada.

Kristus ja keiser ei heitnud mitte ühte nõusse, sellepäraast seisab tõeline Kristuse kogudus igal maal kõigeparemni, kui ka tema enda waba ja ärarippumata hoiab ja riifliste valitustwõimudega mingisugust ühist ette ei wõta. S. P. Adwentistid põhjenewad Kristuse Kolgata riistiköö ja mitte mõõkade päälle; ja sellega, ilma mõõga abita, mõtlewad nemad wõita.

C. S. Langacre.

Lõunamere inimesesöjate ümberpöörmine

Mõne aasta eest külästasin Salomonisaari. See oli esimene kord kus ma inimeste söjatega koosku puutusin; kuid ma nägin ümberpöördvaid, kes mõni aasta enne seda olid inimliha söönid ja inimverd joonud. Kuigi ma palju kristlikust missionist olin oodanud, olin siiski nende tagajärgede üle imestanud. Kõige imelisem on, kui tundelikkudeks ja otsekohesteks need pärismaalased on saanud.

Pärast juulust kuulasime nende inimeste rõõmulikke tunnistusi, kui nemad rääkisid ewangeliumi talusutavast võõmust enda elus. Keegi pealik, elatanud mees, kes nii skalpjahi ja inimlihaföömingu peale tagasi võib waadata, ütles sel puhul:

Mina olen teiseks saanud, ja võib olla tahaksid koosolijad heameelega teada, kuidas see sündis. See tuli nii: Mõne aasta eest kuulsin esimene korda missionist, kui missioonäärid siit umbes 100 km faugusel töötasid. Ähel päeval ütles üks hääl sün minu sijemuses (sealjuures lõi ta endale ägedalt vastu rinda): „Kutju üks missioonäär siia”. See hääl palus nii tungiwalt, et mina lasin missioonäari kutsuda. Temal oli aga palju tegemist ja ei tulnud. Hääl rääkis fagedasti minule, ja mina saatsin jälle missioonäari

järele, aga kuigi ta lubas tulla mõne aja pärast, ei tulnud ta siiski kahe aasta jooksul. Hääl minus oli wahapeal ikka valjumaks läinud; nii läkitasin ühel päeval tugeva saatkonna enda rahva hulgast külal-kutsegaga

Saadikute äraolekul ütlesid mõned missioni waenlased: „See saab sulle lahju tegema. Need missioonäärid on pahad inimesed, nemad saavad kui kauplejad sinu fookuspähklaid varastama, ja

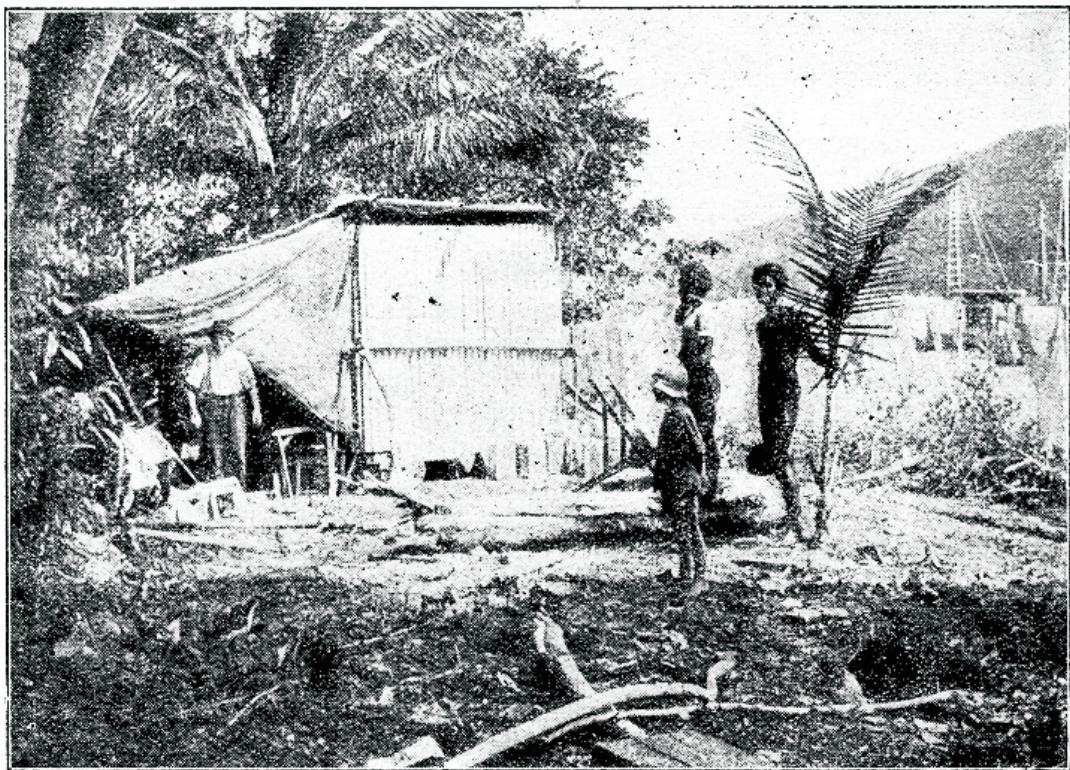
sina saad walgete orjaks. Mina ütlesin iseenendale: „Kui missioonäär seeford ei tule, ma teda enam ei kutsu. Aga tema tuli, ja et ma teda nii tihti olin lastnud kutsuda, siis pidin nüüd ka sobralik tema vastu olema”.

Nende sõnade juures oli ta ifka tõsismaks läinud ja ütles piisarjilmil: „Kui missioonäärid halvad on, siis tahan ma täiesti halva eest välja astuda, kest ma olen näinud, mis on sündinud, sellest ajast saadik kui nemad on tulnud. Meie oleme õppinud rahulikult elama; meie noored on õpetust saanud, meie küla on puhtaks — mis kõige parem on — ewangeliumi rõõm on meie ellu tulnud. Nüüd tunneme missioonäri õnnistusi; mina ei tahata enam siia ja sinna kõikuda, waid täitsa Jumala riigi poolse ajuda”.

Nii sugused on tihti korduvad missioni imed. Nende töö wili ja võime, paljude rõõmuta elu lootusega täita, on kindlad tõendused nende jumalikust päritalust.

Nagu see töö on alganud, nii viiakse ta edasi, kuni ta on lõpetatud ja arnuõpetust on kuulutatud” kõiges muailmas tunnistuseks kõige rahwale; siis vast tuleb ots”. Matt. 24, 14.

C. A. Meyers.

Missionäär Anderson oma algelise elumaja ees Malaita saarel (Salomonisaarestikus).

Kauge Jda ja tema küsimused

Kaage Jda wajab abi Jumala riigi armuõpetuse läbi. Ei vägiwald, sõjavõim ega saubandus wõi temale seda anda. Minult ewangeelium oma puhtuses wõib peasta. Bloid George kirjutas: „Jnimest wõidakse lunastada ainult ülesäratades tema suursuguseid tundeid. Kartus on alatu ja ei suuda inimkonda kõrgemale astmele tösta. Minult kirikud suudavad meie loomust äratada. See on meie ülesanne”.

Kaages Jdas on näha elanikkude iga usukombe juures paganlikkude uskude surmatvat mõju. Igalpool walitseb teadmatus ja ebauus. Paganlikud usud ei ruhulda tarividusi ja nõudeid. Waeed on abitud ja lootuseta. Nemad ei tunne enda olemasolu otstarbet ega sihti. Paganad tunnevad ja teavad fa, et nende nende uskudest mingid abi oodata ei ole.

Ilma praeguse poliitikaga arvestamata jäääb Kristuse looduslike ülesanne alati sama suguseks. Tema peab nendele milionitele paganatele riigi ewangeliumit viima, koole sisseeadma, ja raamatuid muretsema, haigemaju ja pälwemaju ehitama ja ülewalpidama. Kõikide aegade kõige suurem missiooniülesanne on Kaage Jda missjon. Weel on ta lahendamata, aga paljud püüavad juba teda lahendada, nende hulgas fa sajad meie „S. P. A.” missioni missjonäärid.

„India Perlirannalt”

Kirjutab meie missjonääär G. F. Enoch Poona’st:

„India on meil usklike grupp 14 kelleal. Neis kõikides laotatakse laiali ewangeeliumi haputaignat. India on ülesärfanud. Enam kui enne aastakümnetes on ühes mõodunud aastas uute mõtete esiletulek India vana kõrvaldanud, uuele teed tasandades. Indial seisab tänapäev ees üks kõigeti otsustusrikas tund.

Lugejate anded saavad julgustama meie Jumalale pühendatud ewangeliumitõoliste väge, kelle wõitlusjoon ulatab Khyber'i kitsasteelt ja Himalaja igavest lumest põhjas kuni Comorin'i maaninani ja Ceiloni saareni lõunas, mereäärtest Bombayst läänes kuni mägederahvasteni Siiami ja Hiina piiridel idas; need wõimaldavad neid rohkem ja paremini kui funagi ristilöödud Kristust kuulutama neile, kes pimeduses kohavad, olgu see koolides wõi kirjanduse teel, haigete ja kannatajate hulgas, kes meie sidumis- majadesse tungivad wõi pärüs ewangeliumitõö teostamisel”.

Missionäär O. A. Stau Bengalist Indias kirjutab meile

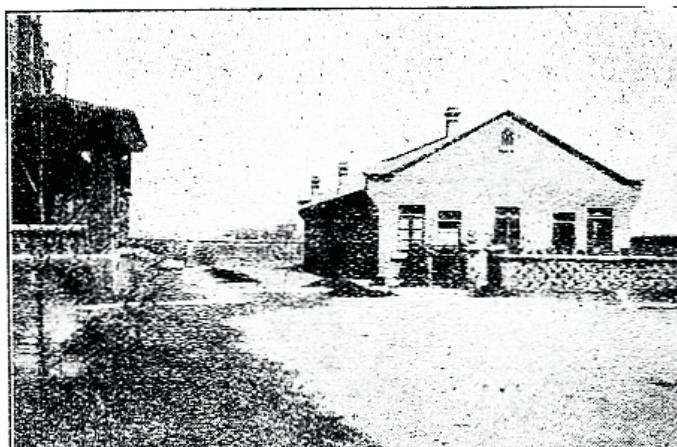
Traktatide trükkimisest Lõuna - Indias:

„Meie trükime enda missionikoolides Lõunä Indias nüüd neljas keeles: Tamuli, Teluga, Inglise ja Malayalam keeles. See toiming annab 25 noore inimesele tööd, kes muidu peafiid tegewuseta koju jäääma. Trükimaja tegi fa ühe raamatuföitmise töökoja wajaduslikus; et meil aga jelleks ruumi ei olnud, siis asetajime noored nende föitmisse tarbeasjadega trükikoja eesruumi, kus nad nüüd töötatavad”.

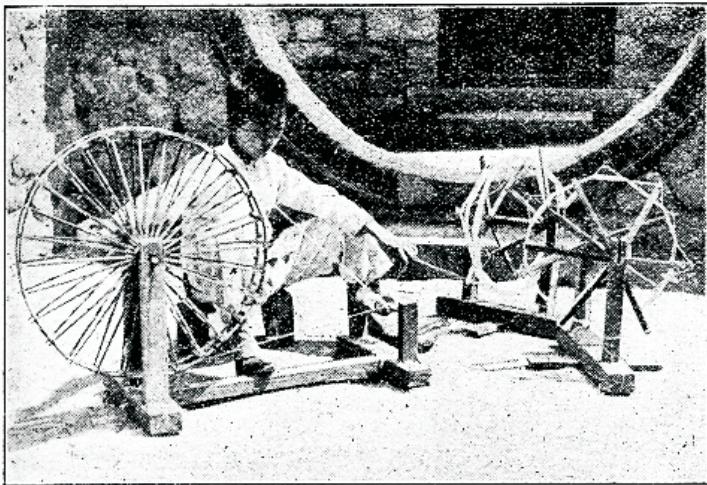
Nii suguste raškuste läbi ei lase missjonäärid aga mitte heidutada. Sihikindlast katsuvad nad ikka jälle uusi keeli kirjakeelteks teha. Nii ilmub ligemal ajal Schan-riikide elanikkede Birmas,

Matteuse ewangeelium Taungthoo keeles, misleest miss. H. A. Skinner järgmisi teatab:

„Jegi sellel raskel Buddha-usulisel pöllul on Jumalal kallivärtuslik töde wõidurikkalt edasi tungenud. Schan riikides juhime alataja elanikkude tähelpanu kõige kõrgemast riigiametnikust kuni kõige waesema pärismaalaseni meie töö peale.

Menghenghaigemaja Honanis, Hiinas.

Hiina õpilane kooliraha teenimas.

Meie oleme nüüd Taungghi'sse elama asunud. 100 km kaugusel. Oma jutlustamistöö förval tegutsen nüüd ühe sõnaraamatu ja ühe grammatika tökkuseadmisega, samuti ka Uue Testamendi tõlkimisega Taungthoo keelde. Briti ja väljamaa piibliseelts on minu teenistuse piiblitõlkimiseks vastu võtnud. Matteuse ewangeeliumit trükitakse juba eraldi; nii tohime siis loota võida teda varsti elanikkude hulgast laialdi laotada".

Kaugelolewalt Menado Tselebes'ilt

teatab meile meie missjonäär A. Munson missjonitöö tulenuuste üle järgmisi:

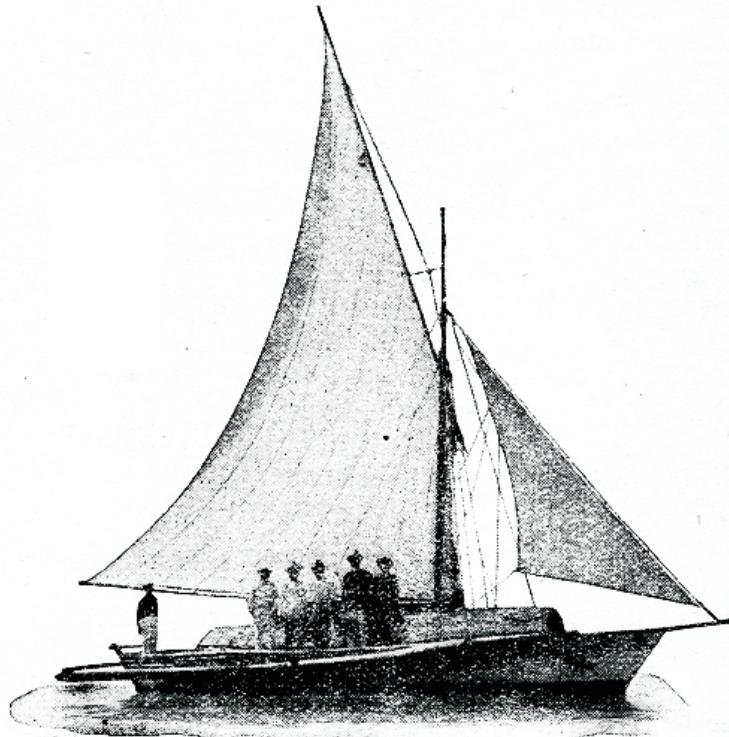
"Kui meie Menado'sse Tselebesil (Hollandi Ida-Indias) jõudsime, leidsime ainult kolm wõi neli ussifliffu linnas. Kuu päraast oli nende arv 120 peale tõusnud. Mõnikord tõusid surevalt haiged tõisse palve läbi enda haigevoodilt üles, ka kurje waimujid aeti välja. Mis meie tööd eriti silmapaistwaks teeb, on mõne äärmiselt vägitavalde ja talsutamatu pärismalaage ümbermuutmine, kes aastate

kaupa maanteeede hirmuks olnud. Kä feegi raeherra (nõunik), kes omas kohulikku wõimu 3000 isiku üle ja kord nii vägitwaldne oli, et igaüks ainult hirmuga temale lähenes, on täna täsane kristlane ja alandlik ning armastusriks abikaas. Kõik tema poolhoidjad imestavad muudatuse üle mida tema juures ja ta perekonnas näha vooide".

Meie palume lahkeid lugejaid ka meid aidata. Iga and ewangeliumi kuulutamise, koolitöö, arstlike missioni wõi rahva waeste heaks sün Hauges. Idas on meil väärtslik ja annab meile suurt abi.

Shanghais, Hiinas.

J. H. Evans.

Purjelaew kristliku kirjanduse laiallilavatamiseks Philipini saarestikus.

Keelatud linna wärawa ees.

Tugeva „Taeva rahu wärawa“ torni varjul Pekingis, wõisime meie enda missjonitelgi üleslääua, ja terive rea ewangeliumi jutlustusi pidada.

Nel kuu aja pidas jutlustaja Frederick Lee vägivaivid jutluseid, milles ta töendusi Jumala olemise ja tema sõna kindluse kohta ette tõi, ning inimesi Jeesuse, Kristuse, selle ainsama Jumalastaja juure juhatas.

Igas koosolekus olid isteplatsid viimase niitdetud, ja paljud pidid veel seisma.

Paljudel öhtutel oli üle 1000 inimese koos,

kes juuremalt osalt kõrgemasse seltskonda kuulusid ja paljud olid ärimehed ja riigiametnikud.

Niks meie evangelistidest, kes selle töö juures abiiks on, on froonprintsi... poeg. Mõni nädal tagasi ristis jutlustaja Lee ühte wana Hiina keisri teenija, kes 40 aastat oli teenistuses olnud.

Meie leidsime sissepääsu parematesse majadesse Pekingis, kus meie enda tööd jätkame neid armaid inimesi ebajumalateenistusest elavat Jumalat kummardama juhatades.

Peking.

J. Henry White.

Keda wajab Kauge Ida?

Üks lihtne Hiina rätsep väljendas, peale ei kuku! — Mina ei saa aga mitte välja! seda kui ta kristlased oli saanud, omi kogu mu si mitmesuguste uskudega järgmises mõistustiknes:

Üks mees oli ühte pi-medasse, fügavasse auku kükunud ja lamas nii üd abitult ja meeleteites limasel põhjal wõimeti ijeend aidata. Seal tuleb Mo-hamme d temast mööda, nii ligidalt, et ta waest tema hädas peab nägema. Siiski sammub ta tähtsa näoga edasi ilma hädal-dajat tähele panemata. Siis ligineb Sonfuit-sius augule; tema pea-tub ja sõnab: Armetu, sinu saatus äratab minus ha-ledust! Miks ei olnud sa ettevaatluskum? Kuule mi-nu nõu: Kui ja kuna jälle välja peased, siis kan-na hoost, et sa uuesti sisse

Sellepeale tuleb Budi-ha preester seda teed ja, augule saabudes, rää-gib: „Armetu, sinu häda tungib minule südamesse! Kui ja kaks kolmandiku förgusest wõi wähemalt poolsteed end ülespoole wõ-issid upitada, siis wõiksin sind täitsa välja aidata! — Waene mees aga ei wõi-nud end jugugi liigutada.

Waata, seal ligineb On-nistegija, ja kuuldes häda-fisa, astub üsna ligidale, tema kummardab, haarab langenust kinni, aitab välja ja räägib: „Mine ja ära tee mitte enam pattu!”

S. D. Gordon.

Mida kristlased Kauge-Idale wõlgnewad

Kauge-Ida alla kuuluwad Ida-Siber, Korea, Jaapan, Mongolia, Mandschuria, Tibet, Turkestan, Hiina, Siam, Malairiaigid, India ja Philippini saared.

Nende maade rahwaarv on üle 610,000,000. See teeb välja üle ühe kolmandiku kogu maa-fera elanikkudest.

Wäljaarvatud Philippini saarte elanikud, on need rahwas kõik Mohamedi — Buddha ja teiste mitmesuguste hommikumaa uskude austajad, mis inimese mitmesugusesse waimudeilma kartusesse alla röhuvad.

Kõik need religioonid hävitavad usu elava Jumala ja tema Poja Kristuse sisse.

Sün leidub enam kui üks kolmandik inimesi selles seisukorras, nagu see Roma I. päät. kirjeldatud. Midagi muu ei wõi siinseid olu-

kordi kohasemalt kirjeldada ja seda suurt häda silme ette maalida kui see kirjakoht”.

Selleks peaks wahendi tälluskes käepäras olema, et sellekohaselt ettevalmistatud misjonääriri wõiks väljasaata, kes ülesõhutatud pühast tulidusest, neid inimeisi Kristuse õpetuse vastu-wõtmisele liigutaks.

Kui suuri rahasummasi oleks selleks veel tarvis, et ewangelistidid wäljaharida, koolijid, palvemajasid ja haigemajasid ehitada ning kirjandust soetada, et neid waimises pimeduses ägajaid elu teele juhatada.

Tarividused on suuremad, kui meie seda enestele ettefujutada suudame.

Kristuse kogudus peab veel palju rohkem selleks tegema, et neid kaduma minevaid miljooni inimesi töeliku Jumalaga tutvustada.

Shangai, Hiina. J. H. Evans.

Misionääri ülesannetest

Cagajirejul Bagdaadist peatusime hilisel öhtul peale päikeste loojenemist ühes suures linnaas Esfrati ääres. Seegi katoliku usku tuttav oli minule ühe soovitustirja keslegile sün elutsevale, temaga sõprustunud sõjaväe arstile edasitoimetamiseks kaasa annud, mida ma vast kella üheksa paiku fütte võisin anda. Siigi kirjas sellest midagi ei lausutud, kütus ja mind jüsiki lahkesti öösets enda lihtsaasse, töodus, kust et mina kui eurooplane ööd mitte hästi ebapuhtas Khanis mööda saata ei või vat, kus juures ta ainult tahetses, et tema naine, kes samuti Mohammedi usku parajasti Bagdaati olewat reisinud ja mind mitte tavalise västuvõtluskusega vääristada ei saawat...

Lihtha, kuid maitseva sõogi järele, misjugust doktor ihe aitas valmistaada ja lauale kanda, pöördus juttuajamine poliitilistele päärafusimustele. Kuulduised ašjaarutustega katkestamisest Lausanne's ja Türgi saadikute ärareisimisest olid päävaorral, tekitades suurt ärevust, kust et siis mit sõda kardeti. Juttuajamine sündis osalt Araabia osalt Brantsuse keelset, kust et viimast arst ja esimist inspektor sooravalt rääkis, kuna mina liiga vähe Türgi keelt mõistsin misjugust keelt nad muidugi üheksis rääkisid.

Allah reisib läbi maa.

Kuna meie nii osavõtluskult juttu ajasime, harkas inspektor järgmiselt lugu jutustama, misjugust keegi tähtis sheich aastate eest Konstantinopolis esimest fordava ühe isearalise juhuse puuhul kõige paremaks olewat pidanud:

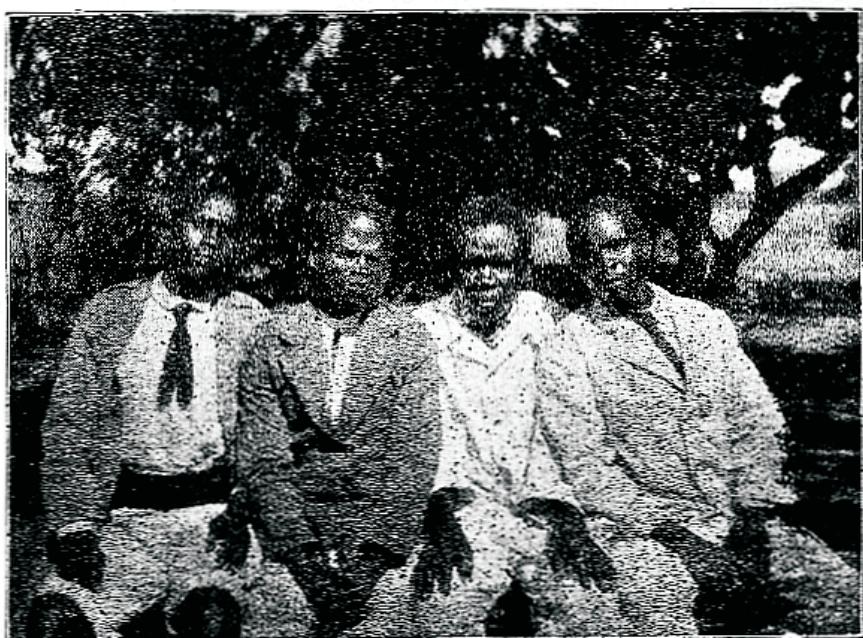
Allah, nii räägitakse selles, külalistanud ühel päewal maad, et näha mida inimesed õieti neile kättevaldatud varandustega on teinud. Kõige pealt reisinud ta läbi Grangistan'i, s. o. Euroopa, ja kui ta seal nägi toredaid ehitusi, laiu tänavaid fenade lõrgustikkudega, raudteid ja muid imelikke siisseseadeid, hüüdnud ta imestanult: „Kas mina olen loonud selle maa?” „Ja, muidugi”, vastanud ingel Kaabriel, kes teda sellel reisul saatis, „aga frankid on finni sulenud varandused, misjugused sina oled ajetanud mägedesse ja orgudesse, jõgedesse, metsadesse ja poldu-

desse ja neid jõudusid enda maa arendamiseks kasutanud, nii nagu sina seda tahtsid”.

Siis läinud nad edasi Almeerikasse, ja kui Allah ka sii üht imet teise järele waatles, küsinud ta jälle oma saatjalt: „Kas mina olen ka selle maa loonud? Ja selgitades waslanud Kaabriel: „Tähtis on see, et ameeriklased on föötanud jõudu pingutades, nii et nende maa täna nii vähe enda esialgsele seisukorrrale jäneb, nagu vähest lahtipühkenud lill väikele seemneivakele”.

Nii rändas Allah läbi maa, rõõmuistades selle üle, kuidas kõik nii kena välja nägi ja inimesed targaks saanud ning nii palju oksust omandanud. Viimaks tuli ta oma teel ka Irakisse (Mesopotamiasse) — teiste jutustuste järele Türgimaale („See”, hüüdis Allah, „on Irak, selle tunnen sohe öra, kust tema näeb täpselt nii välja, nagu ma teda tol korral lõin. Iraklased ei ole midagi sellega peale hakunud, jättes kõik varandused kasutamata, misjugused ma sellesse maasse peitnud”.

Siis pööras inspektor minu poole sõnadega: „Selle lookeste moraalis peitub midagi, mida ma pärtselt ei mõista”, ja juhtis tähelepanu nüüdisaja saavutuste peale, nagu elektri valgus, mis valgustas väkest tuba, weejuhilemis nüüd vett joest elutuppa juhtis, mida enam ei olnud tarvis sõogiju kootavates fitsenahkades suure waevaga kanda; edasi niiju-

Pareedpetajad mere ääres.

Mõned meie missionääridest Abessiniast enda Gala soost õpilaste seas.

tamis - ja veelaskesiseadetele, raudteele, parandatud sõiduteeoludele, autodele ja teiste asjadele, mis kõik ilmtingimata viimase sõja uuendused olewat ja neile nii mõndagi fergitust toonud. „Alga”, jattas ta niiüd otsefõheses küsimuses, „kuu see siis tuleb, et teil kui kristlikul rahvail kõige eduga igal tšiivilisatsiooni alal, nagu seda selles jutustuses väljendatud, puudus kõmeline joud ära hoida nii hirmust sõda, mis on laastanud kõige kaunimad väljad ja hukanud miljonid inimesed nende nooruse õitseajal? Kuhu jäab teie kristlik meelsus ja ewangeliumitõdim, saadate ju osse teie, lääneurooplased, enda missionäärid kõigesse maailma välja, kuna teie ise ükssteisele kõrisse kargate?” Need sõnad olid nähtavasti sijemise erutusega räägitud, ja mina sain teada, et see wana herra, samuti nagu palju tema Armeenia kannatus-seltsiliisi enda majast ja elukohast välja oli aetud. Ka siin, arvas tema, oldatvat iga paeiv elukordetavaas hädaohhus ja ei tuntatvat end, hoolimata neist uutest saatvutustest, mitte õnnelikumana kui enne.

Niiüd esines juhus neid tööseid küsimusi pisut piiblilikust seisukohest walgustada, et leida rahuldavat lahendust: Meie elame, nii seleta-

sin ma enda jutuajamise edaspäidisel festivusel, ajal mil Sirja järele suur wõitslus pimeduse wõimudega oma kõrgustipu saatutab ja lõpule wiakse. Meieaja seisukorrad mailnas on jelle waimliku heitluse selgesti tuntav lüüasaamine ja prohvetlikest sõnas selgesti ettekuulutatud.

„Alga see olgu sulle teada, et viimil pärwil hirmusid ajad peavad olema. Sest siis on inimesi, kes iseenestest palju lugu peavad, kes rahaahned, hooplitud, suurelised, teutajad, wanemate sõna põlgajad, tänamata, pühitsemata on, kes omakśid ei armasta, petised äraandjad, kes on äkitse meelega, uhked, kes liha himusid enam armastavad kui Jumalat, kellel on jumala kartuse nāgu, aga selle väe salgawad nemad ära”. Ilm. 3, 1—5.

Kuna siin meieaja kõmelisi olukordi pildistaks, peafsid sõjalised sündmused ja rahvaste wõistlussõjawalmistused arusaadatavad olema, Patmose nägija alljärgneva öeldise walgu sel, kui ainult üks näitus paljude hulgast, mis kõik nendeest asjadest räägitavad: „Sest need sinataged on kurja waimude waimud, kes imetähiti teeval, kes välja lähevad maa ja kõige maailma tuningate juure, neid kõigewägewama Jumala suureks päevalaks sõtta koguma.” Ilm. 16, 14.

Tšiivilisatsioon - kultuur.

Meie ei tohi mitte ilma järelemõtlemata nimeliste kristlike rahiwaste mõistet ära wahe-tada ristiusu oluga, ja tšiivilisatsioon ei ole tingimata kultuuriga ühejugune. Missionääril ei ole midagi tegemist rahiwaste poliitilise mänguga, vaid ta tegutseb oma suure Õpetaja ja Aleksandja sarnaselt rahu ja lepituse huvides, olles eisimeses joones selle töelise hingekultuuri kandja, nagu seda järgmised sõnad väljendavad: „Kui armad on mägede peal selle jalad, kes röömsaid sõnumid kuulutab, kes rahu annab kuulda, kes head kuulutab, kes õnnistust annab kuulda”. Jes. 52, 7.

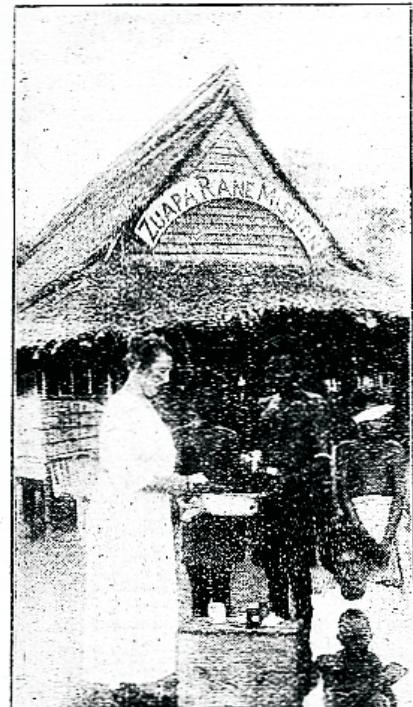
Kui meie olukordi jes walgujed waatlesime, pidid minu Himmikumaa sõbrad töendama, et maailm täna teisiti välja näeks, kui igaüks katkuks Jeesuse põhiõpetusi ja meelsust enda elus teoks teha, ja et tema nimeliste järelkäijate effitusi ristiusu arwele ei tohi kirjutada.

Hüüded misjonipöllult

Päivil, kui meie Ünnistegija siin maapääl elas, tulid mõned kreeklased Jerusalemma püha pidama ja Jumalat kummardama. Nemad tahksid heal meelega Jeesusega tuttavaks saada. Nad pöörasid end sellepärast Wilippuse poole ja ütlejad: „Meie tahame Jeesust näha.“

Igal ajal on mitmejuugustel maadel inimesi olmid, kes pimedusest walgusele on igatsemud ja lõpeks ka oma soovi teostatuna näinud. Nad on tõe järele igatsemud, mis nende südamele täieliku rahu toobs. Teadmatalt on nad nende kreeklaste palvet fordanud. Seda jama igatjust aivaldatavad ka täna veel pal-

Arstlik missjonitöö
Salomonisaartel.

jud paganamaadel. Rahulolematud minetiku ebausuga igatsevad nad millegi parema järele, mis rahu ja rõõmu nende pimestatud meetesse ja südamesse võiks tuua. Praegu saime teate Erythräast, Itaalia-Jdaaafrikast, et Pagrai rahva seas ja ümbruse maakondades õrkamine maad võtvat. Nemad lahkuvad oma ežiwanematest päritud paganlakkudest kommetest ja juujsina õpetustest, mis neid kogu eluaeg töötanud.

Hiljuti tulid mitmed nende pealikutest Asmaraasse, pealinna, ja nõudsid, et neile Jeesusest jutlustataks. Aga nemad ei jäenud sellega, mis neile oeldi, rahule waid otstsid edasi. Lõpeks said nad kahe meie pärismaalistest usklikkudega loosu. Need juhatasid neid misjonijaama, kus neile püblipetust anti. Tõde mõjus haruldaselt nende südame päale ja tegi neid koguni teisteks inimesteks. Kodumaale tagasi pöörates olid nad tänilikud ja rõõmsad. Nemad jätsid meile mahja südamsiku kutsu nende maale tulla.

Madagaskari saarel elutsevate pärismaalistest õpetajate seas on suur huvi tõe järele maad võtnud. Mõni kuu tagasi sõitis üks wend oma naishaga äri asjus fööl saarel. Nemad käisid föältmaa pealinnas, Tananarives.

Mõned neist õpetajaist kuulsid et Adventistid olla linna tulnud ja kümme neist õpetajaist otstsid föök rõõrastemajad läbi, et neid leida.

Nad leidsid peagi soovitud isikud üles ja neile anti terve rida piiblitunde. Need õpetajad ja palju muud rahvast Madagaskari saarel palutvad et neile kõhe wähemalt üks missionääär saadetaks.

Kindlasti ei tohi meie neist inimestelt walgust tagasitõmmata, waid föök, mis võimalik, teha et nad peagi Jumala armu kuulutusti vastu võtta võiksid. Kas võime seda teostada? Ünnistegija käst on: „Minge föike maailma;“ Meie peama valju kiremini, kui see siiamaale sündinud, edasitungima, kui tahame selle rahvapõlwe ajal seda suurt tööd lõpetada.

Hoiame enda silmad väliste pöldude tarividuste pääl; töötame, palvetame ja annetame! Uitaks Jumal meid eneste ülesande vastu ustatavad olla.

W. C. Read.

Jidshi saare elaniku perelond missjonitöölistena Neu-Qinea saarele.

Inimesed, kes 13 aastat mísjonääri ootanud

L. B. Mershon, Põhja-Borneo mísjonijaama esimees kirjutab kuidas föält sisemaa rahwas nõnda mísjonääri oodanud, et nende selleks otstarbeks ehitatud kirikulagi 13. aastase ootamise järele siisse langenud. Kui wend Mershon sinna tulsi, siis jutustas päälik temale järgmisi:

„13 aastat tagasi otsustasid siit elanikud kirikut ehitada, kus Jumalat kummardada võiks. Meie mõtlesime et siis ehk mõne jutlustaja saamine kergem on, kui omalt poolt kiriku ehitame. Kuid teate, ülem, jatka ta, sellest on 13 aastat mööda ja kuni siia maale ei ole ükski jutlustaja tulnud. Meie olema juba peaegu lootuse kaotanud. Meie kirik langeb siisse. Meil ei oleki enam huvi seda parandada. Nüüd oleme meie teie järele saatnud. Mis võite teie teha meie heaks?“

„See oli meile raske küsimus, üleb wend

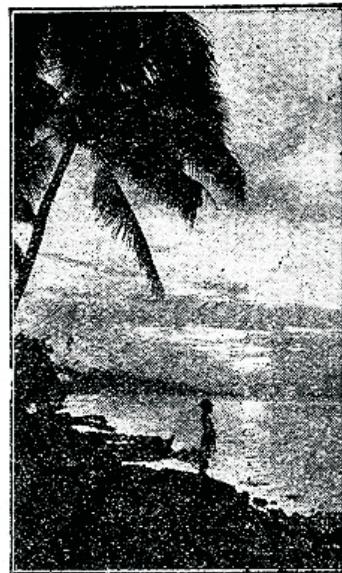
ostab põranda lauad ja katuse ehituse materjali, kui nemad kõik muu osa oma peale wõtavat ja kõik töö teewad. Sellega olid nad nõus. Õhtul, pärast minu äramineku, olid nad omavahelise koosoleku kõfukutsumud ja isefestis 300 dollarit kõfupannud. Kohe päälle selle saeti ka palgid ja walmistati postid ning lõigati bambus seinte jaoks.

Pärast seda olen ma taas korda föäl olnud ja viimasel korral nägin, et ka jutlustaja jaoks elumaja ehitusel oli, kuna nüüd jutlustaja juba siisseajunud olla.

Mina sain ka kirjaliku töenduse selle määtsüki omaniku käest millel see kirik asub, et kirik ja ka maa Adventisti-mísjonile jäädavalt tarvitada on antud missugusele tunnistusele veel teised 42 kohalist elanikku olitvad allakirjutanud. Peagi nägime kui hea see oli, et seda olime teinud. Nii peab kui selle foguduse juhatus,

„Ja sedasama tuningriigi armuõpetust peab kuulutatama föiges maailmas, tunnistuseks föige rahwale; ja siis vast tuleb otse.“

Mat. 24, 14.

„Alga põld on maailm. Hea seeme on tuningriigi lapsed. Alga leikus on maailma lõpetus.“

Mat. 13, 39.

Mershon, fest meil ei olnud küllalt töölisi ja ka meie eelarvet oli vähendatud. Mis võisime meie teha? Ma läksin kirikut waatama. Tõelikult oli see sisselangemisel. Katus laži igalt poolt iihma läbi ja valged sipelgad olid ehitusele palju paha teinud. Pealik ütles mulle et meie hoone võime saada, kui meie ainult jutlustaja saadame. Mina tahsin tema kohtlast meett läbikatsuda ja ütlesin temale, et nemad peatavad enne kiriku äraparandamata, kui meie tulla võime. Ka ütlesin ma temale, et meie tahame selleks mõnda kirjalikku töendust, et teie oma kiriku tarvitada annate. Siis tegin ma temale järgmise ettepaneku: Mísjonijaam

kuhu alla need inimesed kuulusivad, seda kuulis, et meie senna olime asunud, saatid need kohe oma piiskopi selleks senna, et meie asja nurja ajada ja rahvast nende poolt meile antud töötusi tühistama sundida.

Teadete järele, mis meie oleme saanud, ei ole tema piüütel tagajärge olnud. Nahvas on temale ütelnud et nemad on pidanud 13 aastat ootama, enne kui piiskopil nende kohta huvitus tärfanud ja nüüd olla kõik S. P. Adventistide põhimõttega tutvunedes, otsustanud selle mísjoni-seltji liifmeteks hukata.

Jumal avab ise selleks ees uksed, et kuulutus uutel maaaladel võib pinda leida.

Iga punkt tähendab ühte S. p. Adwentisti koguduist.

**Pübli põhjal kõigile arusaadawalt töe teed näitawad ja ajakohaseid väimulikke
küsimusi käsitawad**

tähtsa sisuga raamatud

Saada seda lehte väljaandjalt seltjilt.

„Suur Wõitlus“ walguse ja pimeduse wahel

Raamat kirjeldab uistlitude hädaohte
võimajel ajal ja Jumala rahva võitu
teige tulejuse üle.

Hind 600 ja 400 mrf.

Kõik, seda hinnatav meie ajal maailmas välisliikivate enneolemata eluteredade ja sündmuste tähdus tul fa
maafera ja tegu rava saatus, need
oniku raamat:

„Maailma tulewik“

Hind brosjüüriltult 125 mrf.

Saada: „S. P. A. Eesti Liidu“
fenterist, Merepuimestee nr. 14a Tallin-
nas ja raamatumuüjuridelt.

Kõigile, kes soovivad enda lastele kõdunennata maha eluteele kaasaunda, neid
fõigetülgseid elutormidele vastupanema
öpetades; uuretele elukonne alust paama,
mida mahed kalduvused ja kirev ööni-
tada ei suundaks, neile soovitatatakse emaut-
dad raamat;

„Pildid Eestist“.

Pildid Eestist on seni ilmunud Inglise, Saksa
Raani ja Rootsi keelos ja on üldlaevat
vastuvõtmist leidnud. Kasvatusteadlaste
poolt head soovitused raamatut tehta.
Raamat pühadab 312 lehet, ja hulk piite. —
Hind tõlderult 250 marka.

Lahkeks tähelepanemiseks!

Kui leegi, kes seda lehte lugenud, tungi tunneb, midagi
paganaa misioniitöö edendamisel ebaverdada, olgu see üts-
tist kui väitene summa, siis võetakse seda alati tänapäeva vastu
ja teimetataks ainsasti annetuse ühtkohta edasi, seda „Misioni-
teedetes“ avalitsust kriiticeerides.

Anded saata selle lehe väljaandeloha adresil tässapli-
dajale Martha Naba'le.

Wäljaandja:

**„Seitsmendama Päewa
Adwentistide Eesti Liit“,
Tallinnas, Merepuimestee ja Inzeneeri tä-
nawa nurgal, omas majas.**

Lõikuse kogumine.